

124

M 1 2 3

T~: KSJ 1863
N: Šteyer 1683
D: V. Hebelka 1959 (~ 1992)

1. Jak rů - že krá - sná z Je - ri - cha, když

v ra - nní ro - se od - dy - chá, tak Ma - tka Pá - ně

na ne - bi svou krá - sou Sy - na ve - le - bí, je spa - ni - lá.

2. Z ní přijal Bůh sám tělo své
pro rány kříže bolestné;
a duši, ďáblem svedenou,
z původní vlasti vyhnanou,
do ráje zve.

3. Adamův dluh je zaplacen
a člověk nebi navrácen,
tím plodem Panny přechisté
svět veškeren je zajisté
teď přetvořen.

4. Ó Kriste, tys náš Mesiáš,
tys cesta, pravda, život náš.
Ty, synu Panny Marie,
až srdce naše dobjí,
rač spasit nás.

125

M

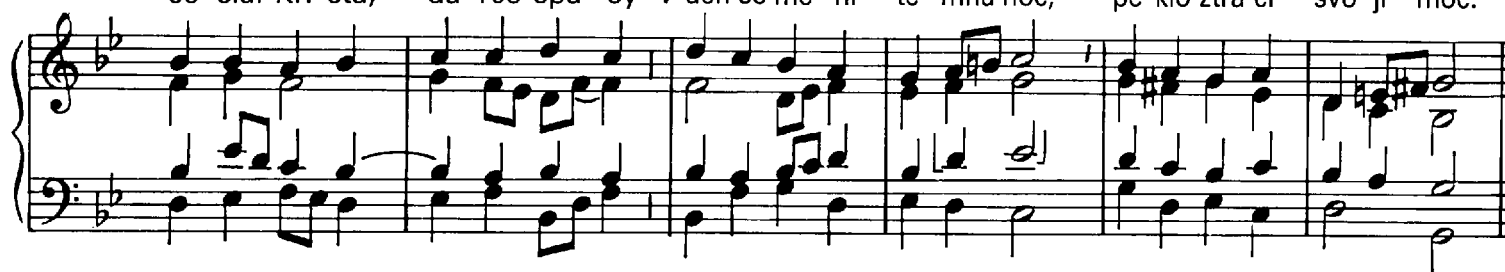
TxN(~ Holain 1883): KSJ 1863
D: L. Holain 1883 (~ 1939, 1992)

Vstup

1. Se - šli, ne - be, Spa - si - te - le, vy - dej nám ho ze - mě klín! Zně - ly svě - tem

v tou - ze vře - lé pro - sby o - tců v no - ční stín. Vy - sly - šel Bůh je - jich hla - sy,

se-slal Kri-sta, dá-rce spá-sy v den se mě-ní te-mná noc, pe-klo ztrá-cí svo-ji moc.

2. Pán je blízko, nečekejte!
od Jordánu zní k nám hlas.
Cesty Pánu přichystejte,
pro pokání nastal čas!
Litujeme všech zlých činů,
Pane, odpusť naši vinu,
ať podle tvých příkazů
žijem k tvému obrazu.

Před evangeliem

3. Uč nás Otce svého znáti,
jeho moc a dobrotu,
rač nám Ducha pravdy dáti,
chraň své církve jednotu.
Až v den soudu přijdeš zase,
Synu Boží, v hrozné krásě,
uved' duše věrných svých
v radost sborů andělských.

Obětní průvod

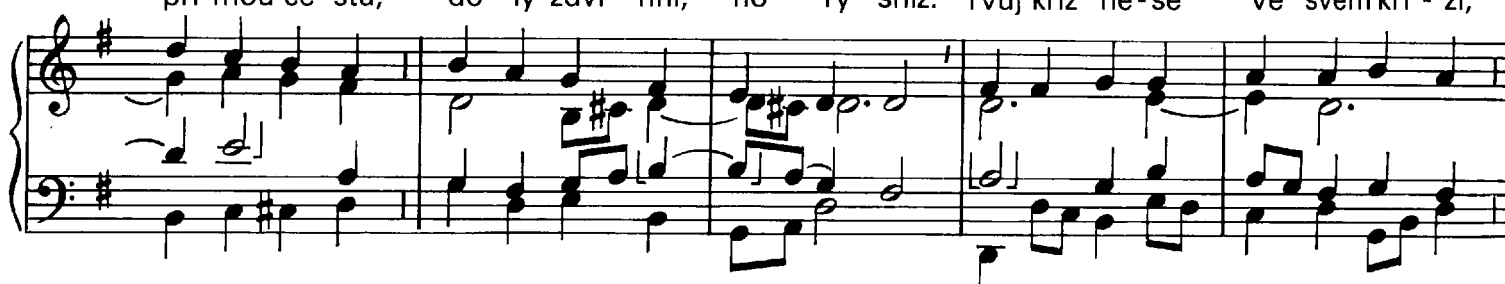
4. Když dozněla plnost času,
anděl přišel zvěstovat,
že Bůh pro všech lidí spásu
Syna slíbil v oběť dát.
Přijmi, Kriste, od svých dětí
věčnou účast na Oběti,
přijmi, co v nás tvého jest,
jako náš dík za tvou zvěst.

Přijímání

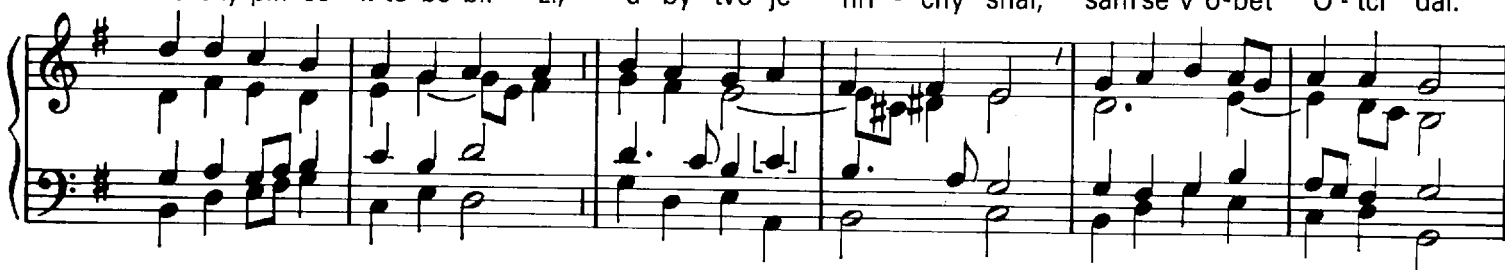
5. Aj, Si - ó - ne, k tvé-mu mě-stu vě-čné slá - vy Král jde již. U - ro-vnej mu

pří-mou ce-stu, do - ly zdvi - hni, ho - ry sniž. Tvůj kříž ne-se ve svém kří - ži,

lá-sky pln se k to-bě blí - ží, a - by tvo-je hří - chy sňal, sám se v o-běť O - tci dal.

6. Radujte se, Pán se dává
jako chléb nám hříšníkům.
U bran srdcí očekává,
že si najde v nich svůj dům.
Přijď, ó přijď k nám, svatý hosti,
čekáme tě s toužebností;
tělem svým a krví svou
buď nám spásy zárukou.

Závěr

7. Zůstaň, Pane, stále s námi,
rozum vírou osvěćuj,
srdce skleslé nehodami
láskou svou vždy rozněćuj.
Naděje ať světlo jasné
v duši nikdy neuhasne,
ukazuje cestu nám
k věčné slávy výšinám.